

חוק חותם המדינה, תש"י — 1949 *

1. החתימה של חותם המדינה היא כדמות בתוספת לחוק זה.
2. אין להטביע את חותם המדינה על מסמך רשמי, אלא על פי הוראות הממשלה או על פי הוראות חוק.
3. חותם המדינה יוטבע באחת משתי הדרכים:
(א) על גוף המסמך;
(ב) על דונג או על כל חומר אחר שיחובר לגוף המסמך.
4. שר המשפטים ממונה על חותם המדינה.
5. (א) מי שזייף חתימה של חותם המדינה או את חותם המדינה — דינו מאסר עד שבע שנים.
(ב) המייצר את חותם המדינה, נותן הזמנה לייצרו, מטביע אותו או משתמש בו שימוש אחר, שלא לפי הוראת שר המשפטים, דינו — מאסר עד שלוש שנים או קנס עד 1000 לירות או שני העונשים כאחד.
(ג) בסעיף זה, המלה „זייף“ תפורש מתוך סמוכין לסעיף 332 לפקודת החוק הפלילי, 1936, ורואים חתימה או חותם כמסמך.
6. ההוראות בנוגע לחותם הרשמי, כמשמעותו בפקודת הפירושים, 1945,² הכלולות בכל חוק שהיה קיים ערב היכנס חוק זה לתקפו — בטלות.
7. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

* נתקבל בכנסת ביום ו' בכסלו תש"י (28 בנובמבר 1949). הצעת החוק ודברי הסבר לתפרסמו בהצעות חוק 19 מיום ו' באב תש"ט (1 מאונקסט 1949), עמ' 179.
¹ ע"ר סס' 652 מיום 14.12.36, תוס' 1, עמ' 268.
² ע"ר סס' 1400 מיום 2.4.45, תוס' 1, עמ' 86.

תוספת

(סעיף 1)

דמות חתימתו של חותם המדינה

פנחס רוזן
שר המשפטים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

חיים ווייצמן
נשיא המדינה